

Midnattsropet

Nr 13 - 1975 - årg. 15 - pris kr 1: 80

Maranata • Du vår Herre kom!

Malmköping -75

"Församlingen måste beseгра de orättfärdiga strukturerna"

Bilden nedan: Familjefest i tältet, Fr.v. paren Ella Britt Andersson—Pepe Orellana, Inger Andersson—Baschir Idrissi, Solfrid Haugom—Peder Blom.

Tre par i konferensbröllop





Budskap i Malmköping

Ungdomar — bryt upp från era föräldrars materialism

Det fria väckelsefolket från hela Skandinavien samlades till åttonde sommarkonferensen i det rymliga Nytt Liv-tältet. Kväll efter kväll fylldes tälten som i år placerats ute på heden och speciellt till den stora skaran av ungdom riktade Arne Imsen en kraftig appell att bryta upp från föräldragenerationens materialism.

— Ert vittnesbörd i lära och livsstil kan bli till frälsning och vägledning för hela vår nation, ja för en hel värld som idag brottas med orättfärdiga strukturer och miljöer.

— Hela vår värld brottas med orättfärdiga strukturer och miljöer. Orättvisor som skapats av opånyttfödda individer. Vi som mött Kristus måste bevisa i vår livsstil att vi övervunnit också dessa strukturer. Under sitt två timmar långa inledningstal i Malmköping lade Arne Imsen grunden till ett program som innebär total uppgörelse med ett traditionellt materialistiskt och orättfärdigt levnadsmönster.

Med bibeln som utgångspunkt och en värld i svält och vändor som bevismaterial fortsatte han:

— Vi hör hungerrevolter och protester som ekon från tredje världen. Det profetiska ordet om uppror bland folken går i uppfyllelse. Massorna väntar på ett ingripande från den civiliserade världen. Men vad ser vi; Jo, västvärlden profiterar många gånger på katastrofer av olika slag i U-länderna. Här har hela kristenheten ett fruktansvärt ansvar. Och jag säger er: Den

som blir rik på evangelium är en bedragare!! Bibeln visar att de första kristna hade främlingskapet stämplat på alla sina handlingar och det måste även vi få om vi inte skall gå rakt in i systemet 666.

Lots hustru

— Egentligen är det väl så mina vänner, sade Imsen vidare med tanke på församlingarnas förhållande till samhället, att Herren är vår käpp — och fackföreningen är vår stav...? Men vi återkommer i detta ämne... Så till konferensens motto Utanför lägret.

— Vi har lätt för att ryckas med i tillfälliga uppbrott. Vi minns Israelkriget -67 när kristenheten ryckte till i en ansats till uppbrott. Men nu är vi tillbaka, till synes ännu mer trygga och säkra.

— Jag har tänkt på Lots hustru. Hon bröt upp från Sodom efter Abrahams väckelserop.



"Väckelsehistorien
är kantad
med saltstoder
— vi måste
få kraft att
fullfölja
uttåget"



Text:
Lars O. Andersson

**Stort
reportage
nästa
nummer!**

... de komma från törnestig ... våra chilenska syskon sjunger i konferensen. Några av dem är politiska flyktingar som idag funnit nytt liv och ny gemenskap tillsammans med väckelsefolket.

Åttonde konferensen. Och Axel R och Rut Olsson är med.



Men eftersom hon hade Sodom kvar i sitt inre förvandlades hon till en saltstod. Om hon överlevt skulle hon med all säkerhet byggt upp ett nytt Sodom med nya orätfärdiga strukturer uppe i bergen. Ty detta var Sodoms synd: "Hon understödde inte den arme och fattige."

— Vi måste förvandlas. Inifrån genom Jesu evangelium så radikalt att vi kan bryta upp och sedan fullfölja uttåget. Ser vi inte hur den heliga historien är kantad med saltstoder — man bröt upp med slog sig till ro igen. Måtte inte detta bli maranatafolkets öde.

Helt naturligt dominerar detta ödesmättade budskap här på Malmköping -75. Och hela lägret präglas av lystring och koncentration. Man vill höra och lära men också vara med om den frigörelse och förlösning som erbjudes vid botbänk och bönetält.

Bröllop på lördag

När detta skrives mitt i veckan är vi omkring

700 fasta deltagare på konferensen. Den åttonde i ordningen som uppfyller mottot ut-
anför lägret i dubbel bemärkelse därför att alla samlingar sker nämligen ute på Malma-
hed i Nytt Liv's väldiga tält som mycket bättre
rymmer de skaror som söker sig till Malmkö-
ping -75. Bl a har vi ett stort antal norska
maranatavänner som för andra året i följd gäs-
tar konferensen.

Familjen Höglander från Brasilien och Fran-
cisco Perello bidrar tillsammans med den stora
invandrargruppen från Gamla Bro att mis-
sionsfrågan i år får en alldeles särskild bredd.

Men som sagt vi är i veckans mitt och vän-
tar ännu mycket visdom och välsignelse från
ovan. I finalhelgen blir det också bröllop i täl-
tet. Tre unga par har valt veckan som in-
ramning för familjehögtiden. Men mer om det i
nästa nummer. Om folklivet här på Malmahed,
om människorna och hantverket som blomst-
rar i Pilgrimstältet.

Frikyrkans väg till Rom II

Ekumeniken — en armodets rörelse

Tal av Arne Imsen, mars 1972

Alla samfund kommer att förenas. Ekumeniken, som är en armodets rörelse, driver på. På grund av andefattigdomen sugs de små samfunden upp av det kraftfält, som finns i den etablerade kyrkligheten. Det största kraftfältet utanför väckelsekristendomen utgörs av den katolska kyrkan.

När de ekumeniska kontakterna upprättats måste den nya situationen få sin teologiska motivering. Då kommer man att förklara: "Det är så mycket som för enar oss — låt oss bortse från det som åtskiljer!" varpå man pekar på rekryteringsproblem och prästbrist. Så börjar man debattera pastorernas utbildning, och frågan om en gemensam utbildningsanstalt blir aktuell. Det kommer att framstå som den enda rationella lösningen.

Så småningom kommer även den ena samfundstidningen efter den andra att dö. Inte så att de upphör att existera, de kommer bara att uppgå i allt färre organ. I stället för tjugo tidningar krymper antalet till tio och till slut återstår endast ett organ. Rationaliseringen driver fram förändringen. Det är dyrt med många redaktioner. Många skall ha sin lön; tryckarna måste också ha sitt.

Hela frikyrkan ringas in

På andra områden är trenden lika allvarlig. För en tid debatterades det t.ex. om Svenska kyrkan skulle få sina avgifter genom statens försorg. Vi kan förmoda att frikyrkan i en sådan situation kommer att begära en motsvarande prestation såsom ett demokratiskt minimikrav. Bli inte förvånad om staten som gengäld ställer upp och erbjuder frikyrkan sina tjänster som att exempelvis distribuera frikyrkans alla samfundstidningar! Så erhåller staten samtidigt ytterligare en kontrollmöjlighet. Till slut är hela frikyrkan fullständigt inringad och kartlagd både religiöst och socialt.

Det blir en enda kyrka till slut. I varje fall går det förmodligen att komma myck-

et nära genom möjligheterna till associativt medlemskap. Frågan är dock hur den kyrkan kommer att se ut. Kommer det att finnas något omvändelsekrav där manne? Förmodligen kommer det att stå en dopfunt för barnen vid kyrkorummets ena ände och en dopgrav för de äldre vid den andra. Det går lika bra! Den nya teologins kärlekssyn ställer inte några som helst krav.

Ännu har vi kanske inte nått detta stadium, men vi kan av alla tecken att döma se, att vi går dit. Man blir dock förvånad, när man öppnar samfundstidningarna och ser aningslösheten idag. Det är ungefär som på 300-talet, när folket levde under trycket av det romerska rikets järnsko. Helt plötsligt kom Konstantin den store, lyfte på bördan och upphöjde kristendomen till statsreligion.

Då trädde teologerna fram och förkunnade att tusenårsriket kommit. Prästerna fick äresäten i samhällslivet, makten koncentrerades till kyrkan och så småningom hade kyrkan både den politiska och den religiösa maktapparaten i sin hand.

Idag står vi inför samma situation. Nu talar teologerna om den myndiga människan och om den mogna människan. Man talar om den nya tiden och det nya gudsfolket. Vi vet också att det stundar en ny tid, en fruktansvärd tid. Frågan är nu, om vi skall tåla med det vi vet eller varna människorna för den vedermöda, som skall övergå jorden.

Likväl undrar man, om någon av de idag så välutbildade prästerna och predikanterna någonsin kommer att vilja vara med om väckelse och vända på utvecklingen. Den proteströrelse som för en tid sedan började inom Svenska kyrkan fick aldrig någon större genomslagskraft, därför att prästerna aldrig var redo att ta konsekvenserna av sin kritik och avsäga sig sin lön. Medan de gick emot den kyrka de tillhörde, önskade de samtidigt ha något av kakan kvar.

Predikantyrket kommer otvivelaktigt att ge en ganska god utdelning. Prästerna har hög utbildning, vilket kräver mot-

svarande lön. Många förstår inte väckelse- och försakelsetanken, som går ut på att man nöjer sig med nödortfäst uppehälle. För många har hög lön blivit en social fråga.

Statskyrkan som skapad för Antikrist

Vad är det som säger att detta inte är en riktig beskrivning? Vi behöver bara tänka på hur många av kyrkans präster, som idag icke är troende. Den ekonomiska frågan kommer att driva alla de som saknar frälsningsupplevelse in i en position, som omöjliggör kyrkans skilsmässa från staten. Hela denna institution ser ut att vara skapad för att göra det möjligt för Antikrist att kunna verka.

Redan har den tekniska utvecklingen gjort det möjligt för makthavarna att utöva erforderlig kontroll åt alla håll. Det dröjer knappast länge, förrän det kommer att framgå via våra folkregisternummer, om vi är pingstvän, baptist eller något annat.

Så småningom kommer förmodligen dessa uppgifter att magasineras också i FN, där man via den moderna datatekniken på sekunden kan plocka fram vilken medborgare som helst var som helst på jorden. Vi har ju själva varit med om och bidragit till det genom den folk- och bostadsräkning, som vi genomförde i vårt land och vars uppgifter skickades till FN för lagring i väldiga datorer. Det fanns en och annan som satte sig emot, men deras protester drunknade i mängden.

Varje proteströrelse har för övrigt fått röna samma öde. När t.ex. frågan om kvinnliga präster aktualiserades i landet, mötte det först ett väldigt motstånd från biskoparna. De sade ett kraftigt nej. Motståndet neutraliserades dock på ett smidigt sätt. Det kom ett kyrkomöte till, och då hade en stor del av de oppositionella biskoparna pensionerats. Nya samarbetsvilliga biskopar hade i stället tillsatts. När se-

forts. sid. 12

av Bo Högländer

OM TILLVARONS MENING

Alla människor frågar sig väl någon gång vad det är för mening med tillvaron. En del grubblar hela sitt liv och söker efter meningen med tillvaron. Men liksom Lagerkvist, författaren, tycks de inte få något svar. Andra finner ett svar, byggt på någon annan människas idé. Den som är kristen, däremot, kan liksom Paulus utropa: "Jag vet på vem jag tror!" ty han har fått kontakt med tillvarons egen upphovsman och sin egen skapare: Gud själv.

I vår tid har de flesta en förvrängd syn på tillvaron, dess mening — på vad lycka egentligen innebär. Man menar att den som kan skaffa sig tillräckligt med materiella rikedomar, position i samhället och en någorlunda "trygg tillvaro" blir lycklig. Men då har han fått fel. Ty den gudomliga principen är att välsignelsen består i att ge. Det som människan i sin fåfänglighet strävar efter hindrar henne att söka det enda nödvändiga. Jesu bud till lärjungarna var förenat med ett löfte: "Söken först Guds rike, så skall allt detta andra tillfalla eder."

Men det finns också de som med utgångspunkt från sin syn på tillvaron menar att man ska kasta alla band ifrån sig, frigö-

ra sig från alla ok. "Riv ned allt det gamla och bygg upp någonting nytt". Det må vara riktigt att det gamla ska rivas ned och förkastas — men frågan är vad som byggs upp, och på vilken grund. Den sanna friheten är friheten i Kristus. "Om Sonen gör eder fria — så bliven I verkligen fria."

En sann Jesu lärjunge vet tillvarons mening. Han vet i vilket stort sammanhang han är inplacerad. Han vet vem han tjänar och vad han ger sitt liv för. Han känner till kyrkans och den etablerade kristenhetens stora misstag, synder och brott. Men han känner också till Guds plan med församlingen, den levande församlingen.

Många s. k. kristna har "förandligat" teoretiserat och abstraherat stora "social-etiska" sanningar i bibeln. Den levande kristne vet att Jesu kärlek visar sig på ett konkret sätt, inte i teori, endast, men också i handling. Men han vet också att förutsättningen för "gemenskap med andra människor" är att individen upplevat försoning med Gud. Först då kommer man i ett rätt förhållande till sin nästa: Då de olika företeelserna och förhållandena kan ses i det rätta ljuset, i det rätta perspektivet.

Och som kristen har man fått gudomligt ljus över tillvaron. Man har lärt känna Gud som den Evige. Evighetsperspektivet har kommit in i bilden. Den så idag förnekade sanningen om människan som en evighetsvarelse upplevs av den kristne som grundläggande i hans förhållande till Gud, människan, tingen. Han vet att kyrkan använt den som vapen i sitt förtryck. Att påvar och präster "tröstat" miljontals fattiga med en bättre tillvaro efter döden. Men han vet också att Gud är rättvis och han ger inte upp kampen för att andra förnekat Herren, förvrängt hans evangelium (= glatt budskap) och blivit Satans tjänare i stället för Guds.

Bibeln ger inte endast svar på tillvarons mening. Den kristne finner i Skriften också målet med hela tillvaron. Han vet inte bara vem han tjänar just nu; han vet också var han kommer att tillbringa evigheten, och varför.

Sedda ur detta perspektiv blir tillvarons mening och mål tydliga. Just nu består de i att uppleva Jesus Kristus som sin personlige Frälsare och Herre. Att vara räddad undan evigt fördärv och ha målet klart i sikte: evig gemenskap med Gud i himmelen.

Information · undervisning

PROVPRENUMERERA

på Midnattsropet
5 nr för 5 kr

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

om den kristnes förhållande till de materiella tingen

Vad säger Jesu undervisning?

Predikan av Arne Imsen del II

De som inte förstår teologi, förstår kärlekens språk, då den uttrycker sig i deltagande. Inte bara passivt, utan i en fullständig utjämning av alla sociala klyftor. Och man upplever det heliga brödraskapet så fantastiskt och genomgripande att det inte längre kan markeras någon gräns mellan fattig och rik, mellan bildad och obildad. Allt jämnas ut, och hela församlingen reser sig endrättigt upp som en levande protest emot alla kategoriklyvningar som finns i världen som ett resultat av synden.

Skriften säger: "Söken först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder." Börjar du sätta in i Guds verk, så kommer det du sätter in att multipliceras och förräntas på kort tid. Lärjungarnas erfarenhet är i fullständig överensstämmelse med det Jesus undervisade.

Man skulle kunna tänka sig att detta gäller speciellt apostlarna. De fick en speciell kallelse, och med den följde dessa särskilda villkor. I den urkristna församlingen möter vi samma kärlekens manifestation. Det finns inget område där Kristi kärlek manifesterar sig så tydligt och begripligt för varenda en. De som inte förstår teologi, förstår kärlekens språk, då den uttrycker sig i deltagande. Inte bara passivt, utan i en fullständig utjämning av alla sociala klyftor. Och man upplever det heliga brödraskapet så fantastiskt och genomgripande att det inte längre kan markeras någon gräns mellan fattig och rik, mellan bildad och obildad. Allt jämnas ut, och hela församlingen reser sig endrättigt upp som en levande protest emot alla kategoriklyvningar som finns i världen som ett resultat av synden.

De ohyggliga sociala klyftorna är en förbannelse. Vem har gett den ene rätt att leva väl på bekostnad av den andre? Det är synd. Det strider emot allt elementärt

mänskligt tänkande. Om vi då går över på det gudomliga planet, så är det helt uppenbart att Gud om någon har gett oss den verkliga illustrationen till vad kärlek egentligen är. Han gav oss det dyrbaraste han hade; sin egen Son.

Sociala klyftor kommer aldrig att utjämnas i den här världen. I den onda dynamiken som finns kommer klyftorna att vidgas. I världen råder mamonstillbedjan och ägokulten, människokulten. Och egoismen är den drivande och starkaste kraften i alla mänskliga relationer.

Vilken kärlek som talar till oss från Golgata! Det är ofattbart att Gud gav oss Jesus. Inte därför att vi skulle vara betraktare eller åhörare. Utan därför att vi skulle bli delaktiggjorda och förmedlare av denna gudomliga kärlek som tar sig uttryck i en delaktighet som är fullständigt unik i världen. När en lem lider så lider alla. När en lem äras, så äras alla. Man upplever denna identifikation så fullständigt som den identifikation som Jesus själv uttalar i orden: "Vad I haven gjort mot en av dessa mina minsta, det haven I gjort mot mig." Och det vi har underlåtit att göra mot dem, det har vi också underlåtit att göra mot Jesus.

Halleluja, för en ny epok i församlingens historia, då vi får vända oss bort ifrån motboken och de mänskliga resurserna.

Och avväpnas allt det vi samlat på oss eller skapat. Våra bankböcker, våra hus och ägodelar går, och vi lämnar det utan protester. Herren får ta hand om alltsammans. Vi avsäger oss den personliga dispositionsrätten till tillgångarna. Vi proklamerar att allt vad vi är och har tillhör dig, Herre Jesus Kristus. Du ska få använda det i den sista jättelika missionsepoken som avslutar församlingens intensiva skördetid.

Andliga lagar

Vi får inte sänka ned dessa heliga principer på ett mänskligt plan så det bara blir frågan om mänskligt utbyte. Det måste bli klart för oss att det handlar om livsprinciper och andliga lagar. I Gamla Testamentet sades det: "Fören fullt tionde till förrådshuset". Då skulle Gud öppna himmelns fönster. Det är andliga lagar. Vi kommer in i Nya Testamentet. Där är det inte bara frågan om tionde, utan där är det en kärlekens lag som fått herravälde över hela skaran. Man kommer utan att ha blivit speciellt dikterad till det. Men förmodligen är det närheten till Jesu eget, och lärjungarnas föredöme som påverkar. De har övergivit allt och följt Jesus. Och med den helige Andes inneboende kraft gick man till verket.

Bibeln beskriver med detaljrik noggrannhet vad som skedde på första pingstdagen då skarorna samlades. Men det fanns ett område som tydligen ingen vågade beskriva. Det var när syskonen kom med sina gåvor och lade ner dem vid apostlarnas fötter. Det var så heligt, det var så försmäktande. Bibeln går förbi dessa högtidsmöten med total tystnad. Det finns inte språk eller ord eller känslor. Det var försmäktande. Det enda som sägs är att man lade ner sina gåvor vid apostlarnas fötter. Men när någon ville försöka förfalska heligheten och ge något oäkta åt detta kärlekens verk, och låtsas vara med som alla andra, då ser vi den helige Andes våldsamma manifestation. Det måste ha varit en otrolig helighet när människor gav sitt dyrbaraste, sitt käraste. Inte bara överflöd eller tionde, utan allt. Vilken försmäktande ande! Vilken kärlek! Vilket djup! Vilken härlighet! Det finns inga möjligheter beskriva det. Det bars fram, offrades och omsattes.

Låt oss tänka oss in i situationen att alla de samlade resurserna som de troende i vårt land och i världen har, helt plötsligt skulle ges åt Guds verk. Vilken missionsepok vi skulle få! Inte därför att vi helt plötsligt fick sådana otroliga resurser att förfoga över, men därför att så många skulle bli lösta från de närvarande tingen. Och samtidigt bli fyllda av Guds helige Ande och skickliggöras för, icke att sända, men själv gå åstad. Och lägg märke till att alls sker följdriktigt och konsekvent i Guds rike. "De som då hade blivit kringspridda

gingo omkring . . ."

Innan Jesus kommer, blir vi tvingade in i en situation där vi inte kan följa traditionella vägar och konventionella metoder för att få evangelium fram. Evangelium kommer då inte genom experter och specialister, i predikanter och ordinarie funktionärer utan evangelium kommer vandrande med män och kvinnor som har frigjorts i djupet av sin inre värld. De har förlorat intresset och lusten för de närvarande tingen, och blir det mest levande vittnesbördet som kärlekens makt att förvandla. De frigör och utlöser de eviga resurserna genom att provocera fram Herren. Ty genom offer utmanar du Gud. Här ligger hemligheten. Ge, och du ska få mera, offra, och du får ännu mer att offra. Men offra inte av ditt överflöd, för det är bara kollekt, oberoende av om det är tussentals kronor.

Kärleksbevis

I andra Korinterbrevet talar aposteln undervisande i några kapitel om offerlivets välsignelser. Först talar han om förpliktelse, och sedan om välsignelserna. Och det är verkligen förunderliga lagar som här kommer fram: "Ja, då I nu utmärken eder i alla stycken: i tro, i tal, i kunskap, i allsköns nit, i kärlek, den kärlek som av eder har blivit oss bevisad, så mån I se till, att I också utmärken eder i detta kärleksverk."

Man kan äga enormt mycket, men det finns alltid möjligheter för tillväxt. Man kan ha varit med och gett mycket och bevisat sin kärlek på många sätt, men i Guds verk finns det alltid möjligheter för ytterligare kärleksbevis. Det är en sak att sitta i mötena och tacka Gud för frälsning; en sak att vara med och ge sin kollekt. Men kärleksbevis är något mer. Det handlar inte om kollekt, utan om offer.

Den här församlingen var inte försmögen. "Fastän de hava varit provade av svår nöd, har deras överflödande glädje mitt under deras djupa fattigdom så flödat över, att de av gott hjärta hava givit rikliga gåvor. Ty de hava givit efter sin förmåga, ja, över sin förmåga och det självmant; därom kan jag vittna. Och de gävo icke allénast, vad vi hade hoppats, utan sig själva gävo de, först och främst åt Herren och så åt oss, genom Guds vilja. Detta säger jag dock inte såsom en befallning, utan därför att jag genom att framhålla andras nit vill pröva, om också eder kärlek är äkta. 2 Kor.: 2, 3, 5, 8.

Ett steg till

Paulus jämför den ena församlingen med den andra, och så pekar han på vad de gjort under sin fattigdom, under sitt armod. Och så talar han om att ge efter förmåga eller över sin förmåga.

Vad är det som bestämmer vår offerför-

måga? Vi sätter en gräns, och menar oss inte kunna gå längre. Men det finns en inneboende kärlekens kraft som ändå tvingar oss ett steg till. Och ännu ett steg. Vi tror att vi blir utfattiga och utblottade. Men i ett ögonblick upptäcker vi att vi har allt. Överflödande glädje. "Ty om den goda viljan är för handen, så bliver den välbehaglig med de tillgångar den har och bedömes ej efter vad den icke har. Ty meningen är icke, att andra skola hava lättnad och I själva lida nöd. Nej, en utjämning skall ske, så att edert överflöd denna gång kommer deras brist till hjälp, för att en annan gång deras överflöd skall komma eder brist till hjälp. Så skall en utjämning ske efter skriftens ord: Den som hade samlat mycket hade intet till överlopps, och den som hade samlat litet, honom fattades intet." 2 Kor. 8:12—15.

Oberoende av vad vi förfogar över så står en sak fast. Det finns inga yttre maktfaktorer som kan tvinga oss ge någonting, och det är heller inte meningen. Men Herren vill locka fram i vårt inre denna vilja att få vara med och dela med sig. Vara med och dela nöden, vara med och dela behoven. Ha delaktighet utan att reservera någonting för sig själv. Praktisera det nytestamentliga offerlivet.

"I känna ju vår Herres, Jesu Kristi, nåd, huru han, som var rik, likväl blev fattig för eder skull, på det att I genom hans fattigdom skulle bli rika." 2 Kor. 8:9. Här har vi det stora föredömet. Inspirationskällan. Visionen och föredömet. Att bli lik Jesus innebär att gå in på samma villkor. Avstå, offra — inte bara en del, men ge allt. Och det handlar om våra resurser, sparkapital, gård, ägodelar. Livskraft, intelligens, fysisk kraft. Vi kan sätta in det i Herrens tjänst. Vill vi bli lika Jesus, så är detta föredömet. Det finns ingen väg utanför eller bredvid. Den som vill bli fattig för Jesu skull får göra den välsignade erfarenheten att den som söker Guds rike först har visserligen inget överflöd, men kommer att anförtröas mycket mer än han själv behöver. Och vi kan hela tiden förmera det. Guds ord går vidare därigenom att det kommer allt flera till del.

Herre, vi har övergivit allt. Vi har ingenting att återvända till. Vi har ingen trygghet och ingen garanti. Vi har lämnat allt som var vårt. Herre, vi har bara dig, och vi har rätt att ställa frågan: Skall vårt liv gå förlorat? Skall det tillspilloges? Nej, säger Jesus. Den som för Guds rikets skull har övergivit, han skall få.

Gör upp med allt du äger, och Herren skall frälsa dig. Se till att det du förfogar över icke kommer i Antikrists händer, eller i denna världens maktspel. Guds rike först i alla avseenden, och det finns inga reservat undantagna. Guds rike först i alla stycken. Det är Jesu kallelse och undervisning till oss allesammans. Det är kallelsens villkor, men också kallelsens välsignelse

forts. sid. 12

Under tältmöteskampanjen på Norra Latins skolgård var också två flickor från Trollhättan med — Carina och Marie. De följde med evangelisationsgrupperna ut på stan och sjöng och vittnade. Deras evangelisationsiver gick inte att ta miste på.



Evangelisation på Stockholms gator

I vår grupp var vi 8—10 stycken. Utrustade med gitarrer, biblar och traktater drog vi ut. Vi sjöng i Vasaparken och vid en tunnelbanestation, i en lekpark och lite varstans...

Särskilt en kvinna minns jag: hon var full, men ändå. När vi sjöng kände hon något och började gråta.

Vid T-stationen var det en karl som sa, när jag tänkte ge honom en traktat: Jag är ju så ledsen!

— Gud vill göra dig glad igen, sa jag. Då tog han emot traktaten.

En annan kvinna som fick en traktat, läste den, gav den tillbaka till mig och sa: Maranata! Stackars barn!

Då sa jag, att mig var det inte synd om, men det vet jag inte om hon hörde; hon nästan halvsprang ifrån mig.

Det var en sjöman också som jag pratade med. Alla dem vill jag att vi skall hjälpas åt att be för.

På Hötorget när vi var där och sjöng, satt det mängder av folk. Dem skall vi också be för, tycker jag, så i alla fall någon av dem får möta Jesus.

Så vi är verkligen glada åt att ha varit i Stockholm. Det var verkligen, för mig, förnyelse och liksom en knuff framåt, om man säger så. Och det är verkligen välbehövligt. Till hösten skall vi ju börja i en stor skola med över 1000 elever. På vår gamla skola (med 130 elever ungefär) finns inget högstadium. Så jag vore glad om ni ville hjälpa oss genom att be för oss. Det behöver vi verkligen.

Carina 13 år

Skolungdomsvecka

**11—17 aug 1975
Stockholm**

Vi samlas under en intensiv vecka till gemenskap, bibelstudier, gatuevangelisation m. m. Ring eller skriv till Skolungdomsveckan, Box 344, 101 24 Sthlm, tel. 08/23 52 30

Pilgrimen

- Nu har Pilgrimens stora sommarnummer kommit ut! Läs där vad Rut, 13, berättar om ett samtal hon hade med några kamrater som skall konfirmera sig. "De flesta konfirmerar sig för presenternas skull", skriver hon.
- Vad händer en vecka i skolan? Tove skriver i sin dagbok och berättar om hur det kan vara att bekänna Jesus i skolan.
- Läs också sista delen i följetongen om Josef i Egypten.
- Pilgrimen — de väckelsekristna ungdomarnas tidning!

Nu samlas vi snart till skolungdomsvecka igen!

Det är dags att samlas till skolungdomsvecka igen. Snart sätter skolan igång, och barnen måste sändas iväg till en ofta kristendomsfientlig miljö. Vad det innebär av påfrestningar bör knappast underskattas. Det ger i varje fall barnens egna vittnesbörd besked om. Viveca Jillker och Sonja Sandvik leder ungdomsveckan.

Förr såg de flesta föräldrar till att barnen fick höra talas om Jesus. Mantalade om att Gud hade skapat jorden och allt som fanns på den. De unga fick lära sig bedja och lita på Gud.

Vem vet något om religiösa ting nu för tiden? Fråga ett barn, där det leker ute i någon förort, med betong, asfalt och plast till livsrum, om det vet något om Gud. Svaret kan inte bli annat än ett nej plus en svordom, i samma ny-hedniska anda som föräldrarna fostrat den unge i.

Vem vågar som förälder i vår moderna tid kräva lydnad av sina barn? Vem vågar ge rum för den bestraffande kärleken i agan av barnen utan att frukta för myndigheter, grannar och allmän opinion? Alla väckelsekristna föräldrar borde vara de första att ställa dessa frågor och ropa ut sitt jakande svar på dem. Som en protest mot det osunda och onormala tänkande som besjälar denna tidsålder.

— Fortfarande är det bibeln som har lagen, sa Arne Imsen och riktade sig till föräldrarna under ett möte i pingsthelgen på Gamla Bro.

— Det är inte nog med att samhället underminerar bibelns syn på familjen, den vill också ta hand om barnens uppfostran. Där är skolan dess främsta vapen, i den har avkristningen gått längst, fortsatte Arne Imsen.

I samband med att skolarbetet sätter igång igen till hösten ordnar Maranataförsamlingen i Stockholm en speciell vecka för skolungdom, då man ska samla ungdomar från hela landet för att undervisa dem i Guds ord. Att ett behov föreligger på detta område finns det väl ingen som tvivlar på.

Redan har åtta skolungdomsveckor gått av stapeln här. Samtliga gånger har både föräldrar och barn visat stort intresse. Var-

je gång har Jesus utfört ett underbart verk i ungdomars liv. Tala om själavinnare! Några av ungdomarna utrustades med kraft ifrån höjden i Andens dop, återvände till sina skolor och vann kamrater för Jesus. Så kunde man följas åt till nästa skolungdomsvecka och presentera de nyvunna.

— Vi har valt tidpunkten för denna bibelveckan med stor omsorg, säger Sonja Sandvik. Den går av stapeln två veckor innan de flesta börjar sin hösttermin, 11–17 augusti.

— Just då är den lämpliga tidpunkten att förbereda ungdomarna inför sitt möte med den antikristliga filosofin, förkroppsligad i lärarnas undervisning eller i kamraternas handlande.

Undervisningen under veckan kombineras också med gatuevangelisation. Dessutom vill väl ungdomarna vara med om någon utflykt, ofta till något bad eller ut i naturen. Men det bästa av allt är nog ändå väckelsemötena på kvällarna. Ungdomarna är de mest aktiva, och tjänar Jesus i sång, vittnesbörd och lovprisning! Nästan varenda skolungdomsvecka har det varit dopförrättning, och varje gång har flera mottagit den helige Andes kraft i sina liv — till tjänst och själavinnande.

Ungdomar är öppna! De är mottagliga för Guds ordet. Den bästa tiden i en människas liv för sådd måste utnyttjas av föräldrar, församling och lärare. Ty det finns flera som vill så. "Övännens" tjänare gör allt som står i deras makt för att så ogräs. Om ingen sår Guds ord, så finns det andra som gärna vill dra fördel av den goda jordmån som ett oförstört barnasinne utgör.

Låt oss ta med de unga i våra förböner. Men låt oss också göra vad vi kan, innan vi begär att Gud ska börja handla! Idag är frälsningens dag, NU är den välbehagliga tiden.



Per-Arne Imsen:

Vägra döda är inget brott

Jag tror på Guds ord. Därför måste jag "lyda Gud mer än människor", sade Per Arne Imsen, medlem i Maranataförsamlingen i Stockholm, då han stod inför tingsrätten i Norrtälje, anklagad för lydnadsbrott. Han hade vägrat inställa sig till militärtjänstgöring.

— Allt som står i dödandets tjänst är det omöjligt för mig att delta i eller med min kropp understödja, fortsatte Per Arne och läste Jesu egna ord högt ur bibeln.

— Men jag säger eder, att I icke skolen stå emot en oförrätt; utan om någon slår dig på den högra kinden, så vänd ock den andra till åt honom; och om någon vill gå till rätta med dig för att beröva dig din livklädnad, så låt honom få manteln med; och om någon tvingar dig att till hans tjänst gå med en mil, så gå två med honom. . . Älsken edra ovänner och bedjen för dem som förfölja eder och varen så eder himmelske Faders barn; han låter ju sin sol gå upp över både onda och goda och låter det regna över både rättfärdiga och orättfärdiga.

— Jag kan heller inte acceptera vapenfri tjänst, eftersom det även ingår i totalförsvaret, sade Per Arne.

— Att vägra döda är inget brott.

Per Arne Imsen bestred att han skulle ha handlat fel. Tingsrätten beslöt dock, efter en kort överläggning, att döma honom till en månads fängelse.

I ett brev har Per Arne överklagat domen. Ärendet ligger nu hos Svea Hovrätt.

Blicka uppåt, människa!

Ja, då skall du hava din lust i den Allsmäktige och kunna upplyfta ditt ansikte till Gud. När du då beder till honom skall han höra dig, och de löften du gör skall du få infria. Allt vad du beslutar skall då lyckas för dig, och ljus skall skina på dina vägar. Om de leda mot djupet och du då beder: "Uppåt!", så frålsar han mannen som har ödmjukat sig. Ja, han räddar ock den som ej är fri ifrån skuld; genom sina händers renhet räddas en sådan. (Job. 22:26—30)

Antropos, är det grekiska ordet för människa, vilket ordagrant betyder: "Uppåtblickaren." Människans upprättgående, fysiska skapnad är redan den ett bevis på, att hon av Gud är ämnad blicka uppåt. En människa, en som blickar uppåt! — —

Minnen från tidigare år

Första gången jag såg en människa blicka uppåt var 1914, när jag "barnhusbarnet", som treåring stod vid min unga fostermoders dödsbädd en av de sista timmarna hon levde. Instinktivt förstod jag då trots min späda ålder i den stunden, att ett för mig något fruktansvärt, ohyggligt hände när hon lämnade mig för alltid. Vilket också senare slog in med matematisk precision i mitt liv. Och än i dag kan jag känna den förlamande kylan, och förfärande ångesten, som grep tag i mitt lilla barnahjärta, när hennes ögon brast i döden i sin sista blick uppåt.

Detta är mitt allra första barndomsminne, och samtidigt mitt första med järnskrift utplånliga minne av en människa, som blickade uppåt, av Gud skapad att se uppåt. — — —

Andra gången jag såg en människa, denna gång ett barn blicka uppåt, var i ruiner efter andra världskrigets bombräder i ett kvarter vid Ringstrasse cirka 450 m från Hauptbahnhof i Kiel. Två barn, syskon, pojke och flicka i 5—6 årsåldern, grävde ivrigt med sina små spadar i en ruinhög efter liken av sina föräldrar, som de trodde låg under murresterna av ett stort hus. (Fastän kriget var slut var området ej avspärrat, emedan röjningsmanskapet inte hann med stängseluppsättning överallt).

När barnen lastat sin lilla dragkärra med

trasiga tegelstenar, och är på väg upp ur bombkratern snavar den yngste av dem, och faller ned i det djupa hål som fanns kvar efter hisstrumman. Detta händer precis i det ögonblick jag gick förbi. Jag går fram till kanten, ser ned i det djupa trånga hålet efter hisstrumman, och nere på dess botten ser jag förfäran och dödsångesten blicka uppåt emot mig i två små barnaögon.

Detta var också en människa, uppåtblickaren, av Gud skapad att se uppåt.

Till sist en dag

Till sist skall alla världens folk och nationer i sin yttersta nöd blicka uppåt, mot sitt gudomliga ursprung, vartill varje människa ung eller gammal, förr eller senare måste blicka upp. Det blir den: "Dagen om vilken Johannes säger: "Se, han kommer med skyarna, och allas ögon skola se honom, ja ock deras som hava stungit honom; och alla släkter på jorden skola jämma sig vid hans åsyn. Ja, amen." (Upp. 1:7).

Vad skall människornas blickar då möta? Skall de möta ljusets ursprung, livets furste, Gud Sons öppna famn, och höra hans välkomstord. Eller skall den sista syn ditt öga ser här på jorden vara en stängd himmel, och ditt öra höra mörkets furste intonera sin välkomstkör, skall ditt öga i sin sista blick på jorden skåda ljus eller mörker? Välj nu kära själ, men välj medan Du läser dessa rader, i morgon kan vara försent! — — —

1907 bröt Pingstväckelsen fram som en ny rörelse i vårt land. I våra dagar bryter Maranata och Jesurörelserna fram som en stormvind. Så verkar den Helige Andes vind när den blir frigjord från alla mänskliga band och kommer ut i frihet. Dessa nya rörelser har under de år de existerat samlat folkskaror i massor, men det skall komma en väckelserörelse till, på atomdelen av en sekund, den blir den sista i jordens historia, och den mest säregna, ty den skall drabba endast de som är väckta förut, och pågå endast någon tiotusendels sekund, och på så kort tid kan ingen mänsklig hjärna registrera något varken positivt eller negativt.

Jesus kommer snart!

Den svenska översättningen av bibelns grundspråk formulerar den händelse, som beskrives i Upp. 22:2 med orden: "Ja, jag kommer snart." The Holy Bible's översättning träffar här bättre originaltextens nyans och innebörd än den svenska gör, ty i King James version är ordet "snart" i ovanstående textstycke översatt till "quickly". Revelation Chapter 22:20. "Surely I come quickly" = Ja, jag kommer hastigt. Grundbetydelsen av engelskans "quickly" är dock: hastigt, (snabbt) i en handvändning. Närmare än så tror jag knappast man kan komma originaltextens innebörd, detta innebär att Jesus inte bara kommer snart utan han kommer "Nu", och framförallt hastigt och snabbt som när blixten slår. Något fel att använda ordet "snart" finns ej, det ordet har använts av de frälsta i alla tider och kommer att användas, som ett tidsbegrepp på Jesu ankomst, men inte som någon mätare på den oerhörda snabbhet varmed denna händelse sker, utan mer som en varning till oss att alltid vara redo att möta honom.

För mig har det på den senaste tiden blivit så oerhört allvarligt, att Jesu ankomst skall ske med en så ofattbar snabbhet. Alla tidstecken är nu nästan uppfyllda, allt måste jag ha klart med honom nu. Någon tid för sinnesändring finns ej i den stunden, "ty, ingen tid skall givas mer." I skyn för han upp, på skyn kommer han tillbaka och rycker upp sitt folk till sig. Se, han kommer hastigt, var redo möta honom nu, i denna stund, i denna sekund som nu inne är. Blicka uppåt! Hylla Jesus Guds Son nu! Som Gud befallt oss att göra.

Människan är den enda varelse Gud skapat som ständigt kan se uppåt. Varför? Jo, därför att vi skola blicka uppåt! "Hyllen Sonen, så att han icke vredgas och i förgås på eder väg; ty snart kunde hans vrede upptändas. Saliga är alla de som taga sin tillflykt till honom." (Ps. 2:12) Och i Hebr. 5:5. "Du är min son, jag har i dag fött dig." Gud förlåter allt, men vad han ej förlåter, det är om vi underlåter hylla Sonen som han befallt.

JESUS VILL FRÄLSA

från . . .

synden och dess makt. Genom Hans död på Golgata får du ta emot frälsning och befrielse. "Ja, han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull, näpsten var lagd på honom, för att vi skulle få frid, och genom Hans sår bliva vi helade." Jes. 53:5.

helvetets fasor. Det är omodernt att tala om helvetet, men faktum är att bibeln talar om två olika slutmål för människorna. "Så skall det ock ske vid tidens ände, änglarna skola gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen, där skall vara gråt och tandagnisslan." Matt. 13:49, 50.

allt som kan terrorisera och plåga en människa. Han har besegrat alla onda makter och Han vill bli din Frälsare och Förlossare. "Ett brutet rör skall han icke sönderkrossa, och en rykande veke skall han icke utsläcka, intill dess att han har fört rätten fram till seger." Matt. 12:20.

avgudadyrkan och Mamonstillbedjan. Han vill bli din Herre och lösa dig från materialism och girighet. "Ingen kan tjäna två herrar. . . I kunnen icke tjäna både Gud och Mamon." Matt. 6:24.

religiös trældom och hyckleri. Han vill lösa dig ut ifrån system som binder dig, och hindrar dig från att tjäna Honom enligt Hans vilja. "Om nu Sonen gör eder fria, så bliven I verkligen fria." Joh. 8:36.

människomeningar, traditioner och religiösa ceremonier, som barndop och konfirmation. "Sen till, att ingen får bortföra eder såsom ett segerbyte genom sin tomma och bedrägliga vishetslära, i det att han åberopar fäderneärvda människomeningar och håller sig till världens makter och icke till Kristus." Kol. 2:8.

all ekumenik, som ingenting annat är än en början till den skökkyrka som bibeln kallar för Babylon. "Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor." Upp. 18:4.

till . . .

ett helt nytt liv i gemenskap med Honom. Ett liv så annorlunda att Guds Ord kallar det för pånyttfödelse. "Sannerligen, sannerligen säger jag dig; Om en människa icke bliver född på nytt så kan hon icke få se Guds rike." Joh. 3:3.

evigt liv. Ditt framtidsperspektiv blir evig samvaro med Honom i himlens härlighet. "Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och att gå in i staden genom dess portar." Upp. 22:14. "Och jag giver dem evigt liv, och de skola aldrig någonsin förgås, och ingen skall rycka dem ur min hand." Joh. 10:28.

ett liv i Andeuppfyllelse och överflöd då du får del av alla välsignelser Jesus vunnit. "Och de blevo alla uppfyllda av helig ande och begynte tala andra tungomål, eftersom Anden ingav dem att tala." Apg. 2:4.

ett meningsfullt tjänande. Du är här, inte för att samla skatter på jorden, utan för att ge ditt liv i Hans tjänst, och söka Guds rike först. "Den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det."

gemenskap i Guds församling och med alla de troende. "Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna." Apg. 2:42.

lydnad för Hans vilja som den är uppenbarad i Ordet. Vi får inte ändra på den mönsterbild som är given för den nytestamentliga församlingen. "En Herre, en tro, ett dop, en Gud, som är allas Fader." Ef. 4:5.

"Kristus är församlingens huvud, han som ock är denna sin kropps Frälsare." Ef. 5:23.

villighet att avstå från all gemenskap med dem som inte tror. Utanför lägret bevaras brudeförsamlingen ren och redo för Hans tillkommelse. "Låtom oss alltså gå ut till Honom utanför lägret och bära Hans smälek." Hebr. 13:13.

ESSIE LUNDH



Världen idag

KDS och kristna ledarna

□ Kristna ledare är modiga lejon i talarstolen men uppträder som harar i den offentliga debatten. De har stolta paroller från predikstolarna men trycker i buskarna så fort det blåser lite motvind, säger KDS-ledaren, Alf Svensson, som är djupt besviken och inte tror att han blir gammal som partiledare. Han orkar helt enkelt inte, säger han.

Nu har pingstväckelsen ändrat sig

□ Det är helt felaktigt att samhällsarbete inte är andligt, säger pingstpastorn Bo Hörnberg i en intervju i Svenska Dagbladet.

Under 30-talet och in på 40-talet predikade man i pingstväckelsen emot politik, därför att man sade att politik och församling inte hörde ihop, berättade pastorn och omtalade att man nu som många andra ändrat sig. Felaktiga gränsdragningar hade gjorts.

— Vi skulle ha kristna människor på alla ledande poster i samhället och från början var det Guds mening att församlingen skulle ha samhällsansvaret.

Pastorn tror att församlingen gjort sig skyldig till ett misstag genom att överlämna samhällsansvaret till icke kristna människor.

Stark väckelse

□ Pastor Joseph Mattsson Bozé tror på Dagen. I årets Nyhetsvecka riktade han starka apeller till stöd för tidningen.

— Min uppfattning är att väckelsen blir aldrig starkare än Dagen är.

Gnuggar händerna

□ Det är inte bara kyrkorna som strävar efter ekumenik. I Göteborg skall Göteborgs-Tidningen, känd för sin skandaljournalistik, och nöjesparken Liseberg, känd för sin människoexploatering, anordna en kristen dag med jublande sång och musik. Jan Sparring, Evie Tornqvist, Nils-Börge Gårdh och andra kristna sångare kommer att medverka. Arrangörerna hoppas på uppslutning från både kyrka och frikyrkor, och man ämnar låta det bli möjligt för samfunden att presentera sig med broschyrer och skärmar i en utställningshall.

Normalt har Liseberg upp till 30 000 besökare en sommar dag, och den här dagen kommer det nog ännu fler, tror man på GT.

Och gnuggar händerna på Liseberg gör man, kan man förmoda.

Annat ord för synd

□ Ett av de största behoven för dagens predikanter är att finna ett annat ord för synd. Så snart man använder det ordet, stängs dörrar,

sade professor Gustaf Wingren i ett föredrag i Andreaskyrkan i Stockholm vid Svenska Missionsförbundets pastorsförbunds årsmöte.

Kristna i väst

□ Gud ske lov att järnridån finns. Våra ryska bröder skulle inte utvärda kristendomens förfall i väst. Själv blev jag så besviken på den moderna teologin i väst att jag hellre hade velat stanna i ett läger sex eller sju år till.

Så sade biskopen Bertil Gärtner vid ett prästmöte i Göteborg, citerande en rysk martyrer.

USA fruktar

□ USA fruktar nu konkurrens från Israels vapenindustri, läser vi. I en amerikansk facktidning uttalar några amerikanska ämbetsmän sina farhågor, att Israel skall utnyttja amerikansk vapentechnik att utveckla ännu bättre vapen och sälja på den internationella marknaden. Israel hävdar dock att man inte ens tillnärmelsevis kan tillverka det man själv behöver.

Nya vägar

□ I Indien söker man nya vägar att indianisera den kristna gudstjänsten, läser vi i en missionsrapport i Vår Kyrka. Ett ekumeniskt arbetslag gör det genom sådana indiska medel såsom gammal bud-

distisk sång, musik och dans. Det har dock med sig stora problem, erkänner man, inte minst teologiska. Där den indiska karnatiska sången hittills mest använts såsom i den hinduiska tillbedjan, är den enskild i centrum, aldrig gruppen. Trots ett ivrigt experimenterande med indisk musik i den kristna gudstjänsten, är det därför fortfarande den västerländska musiken som dominerar.

Några danserskor kommer kanske inom den närmaste tiden till Sverige.

Lutheraner i katolska skolor

□ Skolans nya miljö oroar alltför föräldrar. SIA och USSU är utredningar som vållat het debatt. Man har frågat alltmer efter alternativa skolformer. Privata skolor har dock ingen möjlighet att få ekonomiskt stöd från samhället, och för de 97 procent av landets befolkning som tillhör Svenska kyrkan medges ingen rätt till befrielse från religionsundervisningen.

— Det är mycket möjligt, att de hårdaste striderna i frågan om skolans religionsundervisning ligger framför oss, skriver Sven Dannel i en tidningsartikel.

— I svenska hem av urluthersk fromhetstyp börjar man på allvar tala om att sätta sina barn i katolska skolor.

FRIKYRKANS VÄG TILL ROM

forts. fr. sid. 4

dan frågan togs upp på nytt var kyrkomötet lite mer tveksamt och sade inte ett bestämt nej. Efter ytterligare ett kyrkomöte var praktiskt taget alla protestanter borta och ersatta med samarbetsvilliga biskopar. Så accepterades kvinnliga präster och det fanns inte längre några hinder för att viga dem.

Vi kan alltså inse, att förr eller senare blir alla hinder för utvecklingen undanröjda. Det kusliga är att denna eftergivenhet möter man också hos så många andedöpta. De vågar i allt mindre grad hävda ett renodlat evangelium. De ger ingen chans

för det fria budskapet att komma fram. Alltid har det varit kompletterat med någon människomening. Om det därför en och annan gång hörts ett "gå ut", har det dessutom funnits även ett förbehåll med av något slag.

OM DEN KRISTNES FÖRHÅLLANDE

forts. fr. sid. 7

att få följa, att få ge, att få förmedla. Bli delaktiggjord av Guds rikes förpliktelser och förmåner.

Ynglingens fördel var att han var klok i ett avseende, nämligen att han gick med detsamma bort från Jesus. Många hakar sig fast vid Jesus. Hakar sig fast vid den kristna verksamheten och tror att de ska nå fram. Men de kommer inte fram på andra vägar än de Jesus har dragit upp. Därför ska vi inte göra om Ordet, eller göra krokigt det Gud har gjort rakt. Utan böja oss för det, underordna oss och följa Jesus.

BIBELSKOLAN

blir i år

18 okt.—23 nov.



ordet och vår tro

Om Jesu tillkommelse

Fråga: I Matteus' evangelium 24:e kap. talar Jesus om den yttersta tiden och sin tillkommelse. Jag undrar: a) Vilken eller vilka raser syftar Matt. 24:34 på? b) I verserna 22 och 31 talas det om "hans utvalda". Gäller dessa det andliga eller lekamliga Israel?

K. Hägerman

Svar: Matt. 24:34 lyder: "Detta släkte skall icke förgås förrän allt detta sker!" Frågan är alltså vilken eller vilka som i kap. 24 inkluderas i detta påstående av Jesus, att förrän *allt detta* sker, kommer icke detta *släkte* att förgås.

Vad som ger denna bibelvers en sådan tyngd och ett sådant allvar är precisionen i uttalandet, ty ordet *släkte* betyder inte det jordiska släktet eller människosläktet. Nej ordet *släkte* betyder generation, och i den betydelsen återfinns det endast tre gånger i N.T. Jesus menar alltså att en generation skall få vara med om att se *allt detta*. M. a. o. är det en mycket kort tidsperiod som *allt detta* sker på, ty en generationsålder är c:a 40 år.

Fr. o. m. vers 4 talar Jesus om vad som blir tecknet till hans tillkommelse och tidens ände. Om det Jesus kallar för "begynnelsen till födslovändorna" läser vi från vers 4 till 13.

Därefter talar Jesus om de händelser som skall tima innan Messias kommer till jorden. Man måste observera att detta kapitel i första hand beskriver situationen för juden och för jorden från religiös synvinkel.

Jag vill nämna några uttryck som gör att vi förstår att Jesus inte syftar på församlingen utan på det lekamliga Israel. För det första talar Jesus om sig själv ända t. o. m. v. 26 som *Messias* "den smorde". Uttrycket födslovändorna visar oss vad världen och jorden måste genomgå innan Messiasriket kan födas fram (Matt. 19:28). I vers 12 ser vi att laglösheten ökar medan kärleken kallnar. Detta menas dock inte kärleken till Kristus (2 Tim. 3:1—5) utan den *allmänna kärleken* som går förlorad.

För det fjärde skall "*förödelsens styggelse*" stå på helig plats", ett uttryck som Jesus hämtar från profeten Daniel. Sedan nämner han en geografisk plats, *Judeen*, landskapet som givit namn åt judarna. Jesus fångar upp ytterligare ord från Daniel, "*en stor vedermöda*". Denna prøvotid är inte av andlig art, utan det heter att om den tidens vedermöda inte blev förkortad skulle *ingen människa* kunna räddas, men för *de utvaldas* skall sker det. *De utvalda* som Jesus talar om här i vers 22, 24 och 31 är det lekamliga Israel. Ty en kvarleva

skall räddas av Israel, som skall luttras och renas genom lekamlig nöd och religiös förvillelse. De falska Messias = Frälsaregestalterna uppenbarar sig ibland i öknen som profeter, andra gånger i huset som lärare.

Men Messias ankomst till jorden sker på ett övernaturligt sätt. Han kommer från himmelen (v. 30) med makt och härlighet på himmelens skyar och med en snabbhet som liknas vid blixstens fart (v. 29). Då skall han, *Människosonen*, samla tillhopa de utvalda från de fyra väderstrecken från himmelens ena ända till den andra. Att detta inte är församlingen är uppenbart, ty församlingen skall inte samlas tillhopa på en plats på jorden från alla väderstreck, utan församlingen skall *evakueras från jorden till himmelen*. Och i nästa vers (32) använder Jesus bilden av *fikonträdet* och alla andra träd (Luk. 21:29). Det är fråga om nationens tillblivande genom befrielse och frigörelse. Då kan vi veta att han är nära och står för dörren.

När vi ser detta förstår vi också att *församlingens uppbrott är nära* samtidigt som *världsordningen bryter samman*. Den slutliga vägen ut ur kaos och mörker går genom *himmelsfärd*.

M. a. o. ta de konsekvenser som tron ger, ty församlingen trängs ut ur samhället genom att hon inte kan acceptera lojaliteten mot världsordningen.

Till slut finns inga möjligheter för församlingen att verka, ty "natten har kommit"! Slutet för den levande församlingen är ett underbart uttåg ut ur världen genom *himmelsfärd*.

"Vaken fördensskull, ty vi vet inte vilken dag eder Herre kommer". Matt. 24:42.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma

Postadress: Box 1236

161 12 Bromma

Tel. 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering, vandreri

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska Stockholm

NY LP

VARFÖR BYGGER DU NOA EN BÅT?

Christina Imsen sjunger evangelium

SIDA A

1. Varför bygger du Noa en båt

4.20 ANDERS FLODÉN

2. Härlighetens morgon

3.03 L. THANNER - E. DAHLGREN

3. Då Jesus från Nasaret

2.15 AAGE SAMUELSEN

4. Vid älvarna i Babylon

2.55 WERNER SKIBSTEDT - O. WITT

5. Snart en morgon bryter fram

2.55 AAGE SAMUELSEN

SIDA B

1. Finns det kraft

3.05 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

2. Hur underlig är du

2.37 EMIL GUSTAVSSON

3. Gränslösa frälsning

2.55 AAGE SAMUELSEN

4. I tidens aftonskymning

2.37 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

5. Pilgrim som på väg

2.50 JOSEF ROGNER

MRL
2110 Stereo

Orderadress:
MRM Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

GAMLA BRO — med evangelium i centrum

Gamla Brogatan 27 ① Centralen, Stockholm

*förvandlat
av ungdom
som
förvandlats
genom
evangelium*

GAMLA BRO lever genom
Guds Ande och kraft. Alltid
evangelium i centrum. Alltid
öppet för den som söker
andlig hjälp. Jourtelefon:
235 230.

VÄCKELSEMÖTEN onsdag
och lördag 19.30. Söndag
19.00.

BIBELSTUDIUM varje tisd.
19.30. Arne Imsen undervi-
sar.

BÖNEMÖTEN. Vardagar
7.30 och 12.00.

KOM OCH LÄR KÄNNA
VÅR JESUS!

● SERVERING

Trivsamma och rökfria lokaler
mitt i city.

Hemlagade lunchrätter eller
något från grillen.

Vacker festvåning för mindre
sällskap — Sammanträdeslo-
kaler —

Vandrarhem.
Ring för beställning!
Tel 235 230

Öppet vard. 9—23
Sönd. 12.30—23.00

Postgironr 44 10 05-6

● KLARA TONER

Rikt urval andlig litteratur
Biblar på många språk

Gitarrer, LP-skivor, Kasset-
ter.

Öppet 9.30—18.00
Lörd. 9.30—14.00

Bandotek/läsrum

Lyssna till bibelstudier och
väckelsemöten på kassett.
Väckelselitteratur i läsrum-
met.

Öppet 9—23
Sönd. 12.30—23.00

Midnattsropet

— nytt laddat nummer var fjortonde dag

Intressanta rubriker hösten -75

Samhället inför sammanbrottet — församlingen inför uppbrottet

Församlingen och den enskilde kristnes roll inför Jesu tillkommelse.

Mission på ny mark

Brasilien, Arabvärlden, Chile, Skandinavien.

Väckelsekristendomen och politiken.

Duell mellan Carl Gustaf Boëthius från Broderskapsrörelsen och Arne Imsen.

Frälsning för förtryckta.

Gamla Bro i en märklig missionssituation. Rapporter — samtal.

I varje nummer: aktuell predikan • vittnesbörd från människor som mött Jesus • rapporter från församlingarnas arbete • Ordet och vår tro • Världen i dag m.m.

Prenumerera!

**Nytt
kvartal**

**— nytt
halvår**

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.
Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ Ja, jag vill bli kommissionär

Jag tar ex av Midnattsropet t. v.

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

Bilder från Malmköping

Tv Doris Höglander rapporterar från Brasilien. Familjen Brynte bär fram lilla Lisa till barnvälsignelsen.

Th en stor skara dopkandidater på bryggan vid Hosjön. Den äldste som döptes var en 85-årig syster.

De rymliga Nytt Liv-tälten som placerats ute på heden och dag efter dag fylldes av det lyssnande och lov-sjungande väckelsefolket.

En hemlandssång tonar mellan tälten i läg-ret.

